

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milián.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Àlvar Valls (*correcció lingüística*), Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat (*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Efe.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'oportunitat de Fabra

Alberto Fabra, el nou president de la Generalitat Valenciana, té ara una oportunitat magnífica per redreçar la imatge que el País Valencià ha projectat en els últims temps, que és “dolenta” segons ell mateix ha reconegut públicament en entrevistes i discursos. L'amenaça persistent d'un president de la Generalitat assegut al banc dels acusats, presumpte culpable de rebre i acceptar suborns, és difícilment repetible. I el nou president ja ha explicat que es reunirà amb els familiars de les víctimes del Metro de València, un tema que incomprendiblement –hi estava obligat pel que representava, per respecte, per mínima humanitat– va deixar pendent Francisco Camps durant més de quatre anys. Com a gest, aquest anunci és un signe que Fabra no vol viure d'esquena a la realitat i a la ciutadania com ho va fer el seu predecessor.

No és un bon senyal que el primer dels discursos d'Alberto Fabra abans de ser investit no haja estat en la llengua pròpia del país. El respecte als seus veïns demana també que s'expresses quotidianament en la seua llengua i que rectifiqui aquells atacs que s'hi han perpetrat en contra a través de reformes de l'ensenyament, com la que elimina les línies en valencià i promulga una educació trilingüe impossible de dur a la pràctica amb el sistema actual. La normalització de la llengua pròpia és intrínseca a l'autonomia valenciana perquè amb ella ha esdevingut idioma cooficial. Qualsevol passa enrere en una política lingüística que afavoresca la fi de la minorització del català ha de ser denunciada i rectificada. També la censura sobre les emissions de TV3 és un atac frontal a la llengua pròpia –i no un objecte de negociació a canvi d'un múltiplex.

D'altra banda, és significatiu –i esperançador– que en el seu discurs d'investidura el nou president de la Generalitat encertara en alguns dels símptomes que pateix el País Valencià i també en les solucions. Ja és molt que Alberto Fabra haja destacat la necessitat del corredor mediterrani de mercaderies, perquè aquesta és una de les reivindicacions llargament exigides pels actors econòmics i socials, per la societat civil i per Catalunya, el principal soci comercial del País Valencià i l'altra gran locomotora de l'estat. Alberto Fabra mateix ha fet declaracions molt significatives en aquest sentit: “Recorde que érem la locomotora de prosperitat a Espanya i hem de ser també els líders per eixir de la crisi.” Les infraestructures veritablement necessàries són aquelles que afecten precisament els països capdavanters en empremadoria i comerç internacional (Catalunya i País Valencià). I l'estat no pot prioritzar d'altres obres –sense repercussió econòmica– quan la sortida de la crisi depèn en bona mesura de les capacitats de totes dues de recuperar-se.

Als nostres lectors

És innegable que Alberto Fabra significa una oportunitat per al País Valencià. A més, la dimissió de Francisco Camps coincideix amb un canvi de cicle a la política i l'economia valencianes. S'han acabat els diners fàcils provinents de l'especulació immobiliària, ja no és època de requalificacions, i els contactes polítics han deixat de ser garantia d'enriquiment. Tot plegat, ha posat les bases per a una demanda social orientada a una major profunditat democràtica i a la remoralització de l'acció política. Naturalment, no es tracta d'un fenomen exclusiu del País Valencià, però allà és on el vell sistema polític/financer ha acabat ni més ni menys que amb la dimissió de tot un president. Aquesta setmana, per tant, Víctor Maceda ens dibuixa la figura d'Alberto Fabra.

Salvador Cot